

Portræt „af en anden Person“, idet de samme Grunde taler herfor.

Paa de nordiske Konferencer, hvor Spørgsmaalet drøftedes i sin Almindelighed navnlig under Hensyn til, at den norske Varemærkelov af 1910 savner en saadan Bestemmelse, enedes man om, at et Varemærke som almindelig Regel ikke skulde kunne registreres, naar det, uden at Tilladelse fra rette vedkommende forelaa, enten udelukkende bestod af eller indeholdt Angivelser; der havde en tydelig fremtrædende Karakter af en andens Firmanavn eller af Navnet paa en anden Person, og som ikke aabenbart sigtede til en for længere Tid siden afdød Person; hvormed maatte ligestilles Portræt af en anden Person. Samtidig drøftedes Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Beskyttelse alene skulde komme Indlændinge til Gode, eller om den ogsaa skulde gælde Udlændinges Navn og Firma. Forskellige Forslag, der i saa Henseende fremkom, blev atter trukket tilbage, idet Beskyttelsen i lige Grad mentes at burde komme Indlændinge og Udlændinge til Gode.

I Overensstemmelse med de saaledes paa Konferencerne truffne Beslutninger er nærværende Forslag affattet. De Ændringer i den nugældende Varemærkelov, der som Følge heraf er foretaget i Forslaget, er, foruden den ovenfor omtalte Tilføjelse af Portrætter, Ordene „Angivelser, der tydeligt fremtræder som“ i Stedet for Ordene „indeholder andet Navn etc.“. Den saaledes ændrede Formulering er i det væsentlige sket af Hensyn til Registreringsmyndigheden, der i det enkelte Tilfælde ikke umiddelbart deraf, at et Navn er benyttet i et Varemærke, kan se, om der er sigtet til en bestemt Person, eller om det Ord, der er brugt, overhovedet er et Navn. I saa Henseende henvises til en H. R. Dom af 6. December 1921 i U. f. R. 1922, S. 371, hvor et Ordmærke „Novi“, der ved Registreringen ikke umiddelbart kunde siges at fremtræde som Navnet paa en Person, blev beordret udslettet af Registret, da det oplystes, at det var Navnet paa en herboende Person, som protesterede imod, at det benyttedes som Varemærke.

Det er ikke i Forslaget anset for nødvendigt, saaledes som det norske Udkast til en ny Varemærkelov har gjort, at gøre en udtrykkelig Undtagelse for „forlængst afdøde Personer“, idet det findes naturligt, at det overlades Retsanvendelsen at skønne over, hvad der angaaende afdøde Personers Navne og Afbildninger af disse under Hensyn til deres Efterladte og iøvrigt til ordentlig Skik og Brug maa anses for at være passende

Samtykke fra rette Vedkommende vil vel i Almindelighed ophæve den i Brugen af anden Mands Navn etc. liggende Hindring for Registreringen, men dog ikke altid, idet en saadan selv hjemlet Brug efter Omstændighederne kan falde ind under nærværende Forslags § 4, Nr. 3, hvor det forbydes at benytte urigtige og vildledende Angivelser.

Nr. 5 og 6. I Pariserkonventionen, saaledes som denne forelaa efter Revisionen i 1911, var det i Slutningsprotokollen til Art. 6 udtalt, at den uautoriserede Brug af Statsvaaben og andre Statskendetegn samt offentlige Kontrolmærker og -stempler som Varemærker eller Bestanddel af saadanne i de enkelte Konventionslande kunde opfattes som stridende mod den offentlige Orden og saaledes i Medfør af Art. 6, Nr. 3, tilbagevises eller udslettes af Registret. Denne Bestemmelse muliggjorde det for Konventionslandenes Registreringsmyndigheder at tilbagevise udenlandske Mærker af denne Art, som var registrerede i deres Hjemland, uden dog at paalægge dem nogen Pligt i saa Henseende. Ved den reviderede Konvention er der imidlertid i Art. 6 c paalagt de kontraherende Stater en udtrykkelig Forpligtelse til at beskytte Statsvaaben og -emblemer samt Kontrolmærker og -stempler.

Der siges nemlig i den omtalte Art. 6 c:

„De kontraherende Lande er enige om at afslaa eller ophæve Registreringen og ved dertil egnede Midler at forbyde Brugen enten som Varemærker eller som Bestanddel af disse af Vaaben, Flag og andre Statseemblemer, tilhørende de kontraherende Lande, samt af dem antagne officielle Kontrol- og Garantmærker og -stempler, ligesom alt, hvad der fra et heraldisk Synspunkt maa anses som Efterligning deraf, naar en saadan Brug ikke er tilladt af vedkommende Myndigheder.

Forbudet mod at benytte officielle Kontrol- og Garantmærker og -stempler skal alene finde Anvendelse i Tilfælde, hvor de Mærker, som indeholder dem, er bestemt til at bruges paa Varer af samme eller lignende Art.“

Det har ikke været nødvendigt i Anledning af denne nye Affattelse af Pariserkonventionens herhenhørende Bestemmelser at foretage principielle Forandringer i den nugældende danske Varemærkelov, da der allerede efter denne (jfr. L. af 12. Januar 1915 § 1) bestaar et Paabud til Registreringsmyndigheden om at afslaa Registreringen af Mærker af denne Art. Kun er der i Forslaget tilføjet „Flag“ samt et nyt Rubrum (Nr.